

Sag C-281/06

Hans-Dieter Jundt og Hedwig Jundt mod Finanzamt Offenburg

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

»Fri udveksling af tjenesteydelser — undervisningsvirksomhed, der udøves som bibeskæftigelse — »betalings«-begrebet — omkostningsgodtgørelse — lovgivning vedrørende skattefritagelse — betingelser — betaling erlagt af et indenlandsk universitet«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat M. Poiares Maduro fremsat den
10. oktober 2007 . . . . . I - 12234
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007 . . . . . I - 12246

Sammendrag af dom

1. *Fri udveksling af tjenesteydelser — traktatens bestemmelser — anvendelsesområde (Art. 45, stk. 1, EF, 49 EF og 50 EF)*

2. *Fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — skattelovgivning*
(Art. 49 EF)

1. Undervisningsvirksomhed, som udøves af en skattepligtig i en medlemsstat, der er ansat af en offentlig juridisk person som et universitet, som er beliggende i en anden medlemsstat, henhører under anvendelsesområdet for artikel 49 EF, selv om virksomheden udøves som bibeskæftigelse og er af æreshvervsliggende karakter.

sammenholdt med artikel 50 EF, idet sidstnævnte bestemmelse er begrænset til virksomhed, som i sig selv er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed.

(jf. præmis 32, 33, 35 og 37-39 samt domskonkl. 1)

Den afgørende faktor, som bringer en aktivitet inden for anvendelsesområdet for traktatens bestemmelser om den frie udveksling af tjenesteydelser, er aktivitetens økonomiske karakter, nemlig at aktiviteten ikke må udøves vederlagsfrit. Til gengæld er det i denne henseende ikke nødvendigt, at tjenesteyderen søger at opnå fortjeneste. Desuden bringer det forhold, at undervisningsvirksomheden udøves af en person i opdrag for et universitet, dvs. en offentlig juridisk person, ikke den leverede tjenesteydelse uden for artikel 49 EF's anvendelsesområde, eftersom civile aktiviteter bestående i universitetsundervisning ikke er omfattet af anvendelsesområdet for fravigelsen i artikel 45, stk. 1, EF,

2. En restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser, som skyldes, at en national lovgivning forbeholder anvendelsen af en indkomstskattefritagelse for betaling, som erlægges af universiteter, dvs. offentlige juridiske personer, etableret på det indenlandske område, for undervisningsvirksomhed udøvet som bibeskæftigelse, men som nægter at anvende denne fritagelse, når betalingerne erlægges af et universitet etableret i en anden medlemsstat, er ikke begrundet i tvivgende almene hensyn.

En sådan lovgivning, som finder anvendelse uden forskel på indenlandske og udenlandske statsborgere, som udøver virksomhed for indenlandske offentlige myndigheder, resulterer i en mindre

gunstig behandling af de tjenesteydelser, som leveres til modtagere, som befinder sig i andre medlemsstater, i forhold til tjenesteydelser, som leveres på det indenlandske område. Den nævnte restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser kan ikke begrundes i hensynet til fremme af undervisning, forskning og udvikling, for så vidt som den begrænser friheden for undervisere, som udøver deres virksomhed som bibeskæftigelse, til at vælge det sted, hvor de ønsker at udbyde deres tjenesteydelser inden for Fællesskabet, uden at det er godtgjort, at det for at virkeliggøre målet om fremme af undervisning er nødvendigt at forbeholde den i hovedsagen omhandlede skattefritagelse for skattepligtige, som udøver deres bibeskæftigelse i form af undervisning ved universiteter, der er beliggende på det indenlandske område. Desuden kan denne restriktion ikke begrundes i nødvendigheden af at sikre sammenhængen i beskatningsordningen, eftersom der set fra skatteordningens synspunkt ikke er en direkte sammenhæng mellem skattefritagelsen for omkostningsgodtgørelse erlagt af de indenlandske universiteter og en udligning af denne fordel ved en bestemt skatteopkrævning.

Desuden er den omstændighed, at medlemsstaterne er kompetente til selv at bestemme, hvorledes deres uddannelsessystem skal opbygges, ikke egnet til at bringe den nævnte lovgivning, som forbeholder fordelene ved en skattefritagelse for skattepligtige, som udøver deres virksomhed ansat af eller i opdrag for indenlandske offentlige universiteter, i overensstemmelse med fællesskabsretten. Denne lovgivning er ikke en foranstaltning, som vedrører undervisningsindholdet eller opbygningen af uddannelsessystemet, men en generel skattemæssig foranstaltning, som indrømmer en skattebegunstigelse til en privatperson, som er involveret i aktiviteter til gavn for almenheden. Selv om en sådan lovgivning udgør en foranstaltning, som er forbundet med opbygningen af uddannelsessystemet, er den ikke desto mindre uforenelig med traktaten, for så vidt som den påvirker valget hos undervisere, som udøver deres virksomhed som bibeskæftigelse, af det sted, hvor de kan udbyde deres tjenesteydelser.

(jf. præmis 54, 56, 57, 61, 69,
71, 73, 83-85, 88 og 89
samt domskonkl. 2 og 3)